

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.10.2011
COM(2011) 637 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării

{SEC(2011) 1172 final}
{SEC(2011) 1173 final}

CUPRINS

1.	reducerea sărăciei, într-o lume care se schimbă rapid.....	3
2.	drepturile omului, democrația și alte elemente-cheie ale bunei guvernante	5
3.	o creștere durabilă și favorabilă incluziunii pentru dezvoltare umană.....	7
3.1.	Protecție socială, sănătate, educație și locuri de muncă.....	8
3.2.	Mediul de afaceri, integrarea regională și piețele mondiale	9
3.3.	Agricultura și energia durabile.....	9
4.	parteneriate de dezvoltare diferențiate	10
5.	acțiunea coordonată a UE.....	11
6.	o mai bună coerență între politicile ue	13
7.	acțiuni în favoarea unei agende a schimbării	13

1. REDUCEREA SĂRĂCIEI, ÎNTR-O LUME CARE SE SCHIMBĂ RAPID

Într-un moment crucial - confruntarea cu noile provocări globale, cu puțin timp înainte de obiectivul anului 2015, stabilit ca țintă pentru îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) și în plin proces de pregătire a următorului cadru financiar multianual (CFM) -, UE trebuie să aleagă cea mai bună combinație de politici, instrumente și resurse pentru a fi eficace și eficientă în lupta împotriva sărăciei în contextul dezvoltării durabile. Comisia propune o agendă a schimbării pentru a consolida, în această luptă, solidaritatea Europei cu națiunile în curs de dezvoltare ale lumii.

După cum statuează Tratatul de la Lisabona, sprijinirea eforturilor depuse de țările în curs de dezvoltare pentru eradicarea sărăciei constituie obiectivul primordial al politicii în domeniul dezvoltării și o prioritate a acțiunii externe a UE în sprijinul intereselor UE pentru o lume stabilă și prosperă. De asemenea, politica de dezvoltare contribuie la abordarea altor provocări globale și la realizarea strategiei UE -2020.

UE a avut deja o activitate semnificativă menită să ajute la reducerea sărăciei și, în special, la sprijinirea îndeplinirii ODM. Cu toate acestea, multe părți ale lumii se confruntă în continuare cu o sărăcie extremă. O serie de **șocuri la scară mondială** au vulnerabilizat multe țări în curs de dezvoltare. Având în vedere că populația lumii este în continuă creștere, sunt necesare mai multe acțiuni pentru a identifica soluții la provocări globale cum ar fi prevenirea conflictelor, securitatea, protecția mediului și schimbările climatice, precum și pentru a furniza bunuri publice globale, cum ar fi securitatea alimentară, accesul la apă și la instalații și condiții igienice și sanitare corespunzătoare, securitatea energetică și migrația.

Între timp, mișcările populare din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu au evidențiat faptul că este esențial să se obțină progrese temeinice în ceea ce privește îndeplinirea ODM, însă acest lucru nu este suficient. Acest lucru conduce la două concluzii: în primul rând, **obiectivele privind dezvoltarea, democrația, drepturile omului, buna guvernare și securitatea sunt interdependente**; în al doilea rând, **este esențial ca societățile să ofere un viitor tinerilor.**

Politica UE în domeniul dezvoltării trebuie să țină seama de diferențele tot mai mari dintre țările în curs de dezvoltare. Recent, **mai multe țări partenere au devenit donatori de sine-stătători, în timp ce alte țări se confruntă cu o fragilitate crescândă.** În prezent, UE trebuie să exploreze noi modalități de lucru cu aceștia și să promoveze o agendă internațională în domeniul dezvoltării mai favorabilă incluziunii.

De asemenea, există posibilitatea ca UE să colaboreze mai strâns cu **sectorul privat, cu fundații, cu societatea civilă și cu autoritățile locale și regionale**, întrucât acestea au un rol tot mai mare în domeniul dezvoltării.

La nivelul UE, **Tratatul de la Lisabona a ancorat cu fermitate politica de dezvoltare în acțiunile externe ale UE.** Crearea postului de Înalt Reprezentant/vicepreședinte (ÎR/VP), asistat de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), oferă noi posibilități pentru o cooperare mai eficientă în domeniul dezvoltării și un sistem mai concertat de elaborare a politicilor.

UE este nu doar al 28-lea donator la nivel european. Comisia acoperă 20% din efortul colectiv al UE în domeniul ajutoarelor și, de asemenea, acționează în calitate de coordonator, organizator și autor al politicilor. UE este un partener economic și comercial, iar dialogul său politic, politica de securitate și multe alte domenii de politică - de la comerț, agricultură și pescuit la mediu, schimbări climatice, energie și migrație - au un impact puternic asupra țărilor în curs de dezvoltare. UE trebuie **să transforme acest rol multiplu în diferite combinații de politici adaptate fiecărei țări partenere.** Pentru a fi pe deplin eficiente, UE și statele sale membre trebuie să se exprime și să acționeze ca o singură entitate pentru a obține rezultate mai bune și pentru a îmbunătăți vizibilitatea UE.

Din cauza acestei perioade dificile din punct de vedere economic și bugetar este cu atât mai greu **să se asigure faptul că ajutoarele sunt cheltuite în mod eficient, oferă cele mai bune rezultate posibile și sunt utilizate pentru mobilizarea de finanțare suplimentară pentru dezvoltare.**

Având în vedere acest context nou, în 2010 Comisia a lansat o consultare privind politica UE în domeniul dezvoltării¹. Aceasta a confirmat importanța cadrului de politică existent, în același timp convenindu-se asupra necesității de a se spori impactul ajutorului.

Sunt necesare modificări în mai multe direcții. În special, UE trebuie să caute să își direcționeze oferta către țările partenere unde poate avea cel mai mare impact și să își concentreze cooperarea pentru dezvoltare pentru a sprijini:

- **drepturile omului, democrația și alte elemente-cheie al bunei guvernante;**
- **creșterea durabilă și favorabilă incluziunii pentru dezvoltare umană.**

Pentru a se asigura o eficacitate maximă, aceste obiective ar trebui să fie însoțite de:

- **parteneriate de dezvoltare diferențiate;**
- **acțiunea coordonată a UE;**
- **o mai bună coerență între politicile UE.**

Comisia propune o agendă a schimbării care ar conduce la:

- o pondere mai mare din programele UE de cooperare la nivel național și regional dedicate priorităților politice menționate la punctele 2 și 3 de mai jos;
- concentrarea activităților UE în fiecare țară pe cel mult trei sectoare;
- o majorare a volumului și a cotei de ajutor din partea UE către țările care au cel mai mult nevoie de ajutor și în care UE poate avea un impact real, inclusiv către statele fragile;
- o importanță sporită a drepturilor omului, a democrației și a bunei guvernante în determinarea combinației de instrumente și de modalități de ajutor la nivel național;
- un sprijin continuu pentru incluziunea socială și dezvoltarea umană prin cel puțin 20% din asistența UE;

¹ COM (2010) 629 http://ec.europa.eu/europeaid/how/public-consultations/5241_en.htm

- un accent mai mare pe investiții în factorii care pot stimula o creștere economică durabilă și favorabilă incluziunii, oferind un fundament pentru eforturile de reducere a sărăciei;
- o pondere mai mare a ajutorului acordat de UE prin intermediul unor instrumente financiare inovatoare, inclusiv în cadrul unor mecanisme care facilitează combinarea granturilor și a împrumuturilor;
- concentrarea pe contribuția la reducerea expunerii țărilor în curs de dezvoltare la șocurile mondiale, cum ar fi schimbările climatice, degradarea ecosistemelor și a resurselor, instabilitatea și escaladarea prețurilor la produsele agricole și la energie, prin concentrarea investițiilor în agricultură și energie durabile;
- identificarea unor soluții la provocările în materie de securitate, fragilitate și tranziție;
- strategii de răspuns elaborate în comun de UE și statele membre pe baza strategiilor de dezvoltare ale partenerilor, cu o diviziune sectorială a muncii;
- un cadru comun al UE de raportare a rezultatelor;
- o mai mare coerență a politicii în domeniul dezvoltării, inclusiv prin noi programe tematice care creează sinergii între interesele globale și eradicarea sărăciei.

Propunerea de **agendă a schimbării** nu urmărește să rescrie principiile de bază ale acestui domeniu de politică. **Nu se va produce o șubrezie a obiectivului primordial al UE privind eradicarea sărăciei în contextul dezvoltării durabile**, obiectiv prevăzut în Consensul european privind dezvoltarea². Angajamentele UE privind finanțarea pentru dezvoltare, îndeplinirea ODM și eficacitatea ajutorului rămân ferme, la fel ca și ambițiile sale ca lider politic și donator important.

Strategiile de dezvoltare conduse de țara parteneră vor continua să creeze un cadru pentru cooperarea pentru dezvoltare a UE, în conformitate cu principiile **asumării responsabilității și parteneriatului**. UE vizează atingerea unui **nivel mai ridicat de implicare reciprocă** cu țările sale partenere, inclusiv răspunderea reciprocă în ceea ce privește rezultatele. **Dialogul la nivel național într-un cadru coordonat al donatorilor** ar trebui să stabilească în mod clar situațiile în care intervine UE, precum și modul de intervenție. De asemenea, se va urmări realizarea unei colaborări mai eficiente în cadrul sistemului multilateral.

2. DREPTURILE OMULUI, DEMOCRAȚIA ȘI ALTE ELEMENTE-CHEIE ALE BUNEI GUVERNANȚE

Din punct de vedere politic, economic, social și al mediului, buna guvernare este vitală pentru o dezvoltare durabilă și favorabilă incluziunii. Sprijinul UE în materie de guvernare ar trebui să ocupe un loc mai vizibil în toate parteneriatele, în special prin stimulente pentru o reformă orientată spre rezultate și prin accentul pus pe angajamentele partenerilor în domeniul **drepturilor omului, al democrației și al statului de drept** și pentru îndeplinirea cerințelor și nevoilor propriilor popoare.

Întrucât progresul pe termen lung poate fi generat numai de forțele interne, se va urmări o **abordare axată pe dialogul politic și de politică sectorială** cu toate părțile interesate.

² 2006/C 46/01.

Combinatia ajutoarelor și nivelul acestora va depinde de situația la nivel național, inclusiv de capacitatea țării respective de a pune în aplicare reforme.

Sprijinul în domeniul guvernantei poate lua forma unor programe sau a unor intervenții bazate pe proiecte pentru sprijinirea actorilor și a proceselor la nivel local, național și sectorial. **Sprijinul acordat din bugetul general al UE ar trebui să fie legat de situația în domeniul guvernantei și de dialogul politic cu țara parteneră**, în coordonare cu statele membre³.

În cazul în care o țară se abate de la angajamentul privind respectarea drepturilor omului și a democrației, UE ar trebui să își consolideze cooperarea cu **actorii nestatali și cu autoritățile locale** și să utilizeze forme de ajutor care să ofere populației sărace sprijinul de care are nevoie. În același timp, UE ar trebui să mențină dialogul cu guvernele și cu actorii nestatali. În unele cazuri, se vor putea impune **condiții mai stricte**.

Accentul pe rezultate și pe responsabilitatea reciprocă nu înseamnă că UE va neglija **situațiile de fragilitate** în cazul în care impactul este mai redus ori mai dificil de măsurat. UE ar trebui să depună eforturi pentru a sprijini țările care se confruntă cu situații de fragilitate să creeze instituții operaționale și în măsură să-și asume răspunderea pentru actele lor, capabile să furnizeze servicii de bază și să sprijine reducerea sărăciei. Deciziile cu privire la acordarea unui sprijin bugetar acestor țări vor fi luate de la caz la caz, prin analizarea avantajelor, a costurilor și a riscurilor.

Acțiunea UE ar trebui să se concentreze pe:

- **Democrație, drepturile omului și statul de drept.** UE ar trebui să continue să sprijine procesul de democratizare, organizarea de alegeri libere și corecte, funcționarea instituțiilor, libertatea presei și accesul la internet, protecția minorităților, statul de drept și sistemele judiciare din țările partenere.
- **Egalitatea de șanse între femei și bărbați și emanciparea femeilor** ca actori în domeniul dezvoltării și al păcii⁴ vor fi integrate în toate politicile și programele UE în materie de dezvoltare prin intermediul Planului de acțiune din 2010 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați.
- **Gestionarea sectorului public** pentru o mai bună furnizare a serviciilor. UE ar trebui să sprijine programele naționale pentru a îmbunătăți formularea politicilor, gestionarea finanțelor publice, inclusiv înființarea și consolidarea organismelor și măsurilor în materie de control, audit și antifraudă, precum și dezvoltarea instituțională, inclusiv gestionarea resurselor umane. Reforma internă și politicile fiscale în favoarea persoanelor sărace sunt vitale.
- **Politica și administrarea fiscală.** UE va continua să promoveze sisteme fiscale naționale echitabile și transparente în cadrul programelor sale pentru fiecare țară, în conformitate cu principiile UE privind buna guvernare în domeniul fiscal, în paralel cu inițiativele internaționale și cu raportarea la nivel de țară, pentru a consolida transparența financiară.

---

³ COM(2011) 638.

⁴ SEC(2010) 265 final.

- **Corupția.** UE ar trebui să sprijine țările partenere în lupta împotriva corupției, prin intermediul programelor de guvernare care sprijină acțiunile de informare, sensibilizare și raportare, precum și creșterea capacității organelor de supraveghere și control și a sistemului judiciar.
- **Societatea civilă și autoritățile locale.** Pe baza „dialogului structurat”⁵, UE ar trebui să își consolideze legăturile cu organizațiile societății civile, cu partenerii sociali și cu autoritățile locale, pe baza unui dialog constant și prin utilizarea celor mai bune practici. UE ar trebui să sprijine crearea unei **societăți civile locale** organizate, capabilă să acționeze ca gardian și partener în dialogul cu guvernele naționale. UE ar trebui să examineze **modalitățile de mobilizare a expertizei autorităților locale**, de exemplu prin intermediul rețelelor de excelență sau al acțiunilor de înfrățire.
- **Resurse naturale.** UE ar trebui să își intensifice sprijinul în favoarea proceselor și organismelor de supraveghere și să continue ajutorul pentru îndeplinirea reformelor în materie de guvernare care promovează gestionarea durabilă și transparentă a resurselor naturale, inclusiv a materiilor prime și a resurselor marine, precum și a serviciilor de ecosistem, în special în ceea ce privește dependența populației sărace de acestea, cu precădere a fermelor micilor proprietari.
- **Legătura dintre dezvoltare și securitate.** UE ar trebui să se asigure că obiectivele pe care le urmărește în domeniul politicii de dezvoltare, al consolidării păcii, al prevenirii conflictelor și al securității internaționale (inclusiv în domeniul securității informatice) se sprijină reciproc. UE ar trebui să finalizeze și să pună în aplicare Planul de acțiune necesar cu privire la securitate, fragilitate și dezvoltare⁶.

3. O CREȘTERE DURABILĂ ȘI FAVORABILĂ INCLUZIUNII PENTRU DEZVOLTARE UMANĂ

Creșterea durabilă și favorabilă incluziunii este crucială pentru reducerea pe termen lung a sărăciei, iar *modelele* de creștere economică sunt la fel de importante ca și *indicatorii* de creștere. În acest scop, UE ar trebui să încurajeze o creștere mai favorabilă incluziunii, caracterizată prin **capacitatea oamenilor de a contribui la prosperitate și la crearea de locuri de muncă și de a beneficia de acestea**. Promovarea muncii decente care include crearea de locuri de muncă, garantarea drepturilor la locul de muncă, protecția socială și dialogul social este esențială.

Dezvoltarea nu este durabilă dacă dăunează mediului, biodiversității și resurselor naturale și dacă accentuează expunerea/vulnerabilitatea la calamitățile naturale. Politica UE în domeniul dezvoltării ar trebui să promoveze o economie „verde” care poate genera creștere economică, poate crea locuri de muncă și poate contribui la reducerea sărăciei prin valorificarea și investirea în capital natural⁷, inclusiv prin sprijinirea oportunităților pe piață pentru tehnologiile mai ecologice, eficiența energetică și a resurselor, dezvoltarea cu emisii reduse de dioxid de carbon, stimulând totodată inovarea, utilizarea TIC și reducând utilizarea nesustenabilă a resurselor naturale. De asemenea, ar trebui să contribuie la îmbunătățirea capacității statelor în curs de dezvoltare de a face față consecințelor schimbărilor climatice.

⁵ http://ec.europa.eu/europeaid/who/partners/civil-society/structured-dialogue_en.htm

⁶ Concluziile Consiliului 14919/07 și 15118/07.

⁷ COM(2011) 363 final.

Actorii publici ar trebui să construiască parteneriate cu întreprinderile private, cu comunitățile locale și cu societatea civilă. **Responsabilitatea socială a întreprinderilor** la nivel internațional și național poate contribui la evitarea unui „declin accelerat” privind drepturile omului și standardele internaționale în domeniul social și al mediului și, de asemenea, poate promova un comportament responsabil în afaceri, în concordanță cu instrumentele recunoscute la nivel internațional.

UE ar trebui să își concentreze ajutorul în favoarea creșterii durabile și favorabile incluziunii asupra:

- acelor sectoare care pun bazele creșterii economice și contribuie la garantarea caracterului incluziv al acesteia, în special **protecția socială, sănătatea și educația**;
- vectorilor care generează creșterea durabilă și favorabilă incluziunii, în special **un mediu de afaceri mai puternic și o integrare regională mai profundă**;
- acelor sectoare care au un puternic efect multiplicator asupra economiilor țărilor în curs de dezvoltare și contribuie la protecția mediului, prevenirea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, în special **agricultura și energia durabile**.

3.1. Protecție socială, sănătate, educație și locuri de muncă

UE ar trebui să adopte o abordare **mai cuprinzătoare privind dezvoltarea umană**. Aceasta implică acțiuni de sprijin pentru dezvoltarea unei populații sănătoase și educate, dotarea forței de muncă cu acele competențe care sunt adaptate nevoilor pieței forței de muncă, dezvoltarea protecției sociale și reducerea inegalității de șanse.

UE ar trebui să sprijine reformele sectoriale care sporesc accesul la servicii de calitate în domeniul sănătății și educației și să consolideze capacitățile locale pentru ca acestea să poată răspunde provocărilor globale. UE ar trebui să utilizeze tot spectrul de instrumente de ajutor de care dispune, în special „**contractele în materie de reformă sectorială**”, cu intensificarea dialogului în domeniul politicilor sectoriale.

UE ar trebui să ia măsuri pentru a dezvolta și consolida sistemele de sănătate, pentru a reduce inegalitățile în ceea ce privește accesul la serviciile de sănătate, pentru a promova coerența politicilor și a crește nivelul de protecție față de amenințările globale la adresa sănătății, **îmbunătățind astfel rezultatele în materie de sănătate** pentru toți.

UE ar trebui să își consolideze sprijinul pentru o **educație de calitate**, astfel încât să dea tinerilor cunoștințele și competențele necesare pentru a fi membri activi ai unei societăți aflate în plină evoluție. Prin consolidarea capacităților și prin schimbul de cunoștințe, UE ar trebui să sprijine formarea profesională menită **să sporească șansele de angajare**, precum și capacitatea de a desfășura activitatea de cercetare și de a utiliza rezultatele acesteia.

UE ar trebui să sprijine **agenda pentru o muncă decentă, schemele și plafoanele de protecție socială** și, de asemenea, să încurajeze politicile de natură să faciliteze **mobilitatea forței de muncă la nivel regional**. UE va sprijini eforturile direcționate pe obiective, în vederea exploatării depline a interdependenței dintre migrație, mobilitate și ocuparea forței de muncă.

3.2. Mediul de afaceri, integrarea regională și piețele mondiale

Creșterea economică are nevoie de un mediu de afaceri favorabil. UE ar trebui să sprijine dezvoltarea unor **sectoare private locale competitive**, inclusiv prin consolidarea capacității instituționale și antreprenoriale la nivel local, prin promovarea IMM-urilor și a cooperativelor, prin sprijinirea reformelor legislative și de reglementare și aplicarea lor (inclusiv pentru utilizarea comunicațiilor electronice ca instrument de sprijinire a creșterii economice în toate sectoarele), prin facilitarea accesului la servicii financiare și de afaceri și prin promovarea politicilor agricole, industriale și de inovare. De asemenea, în acest fel țările în curs de dezvoltare, în special cele mai sărace, vor putea să beneficieze de șansele oferite de **piețele integrate la nivel mondial**. Aceste eforturi trebuie însoțite de ajutoare de o calitate mai bună și mai bine direcționate în domeniul comerțului și al facilitării comerțului.

În același spirit, pentru ca țările în curs de dezvoltare să înregistreze succese este esențial să atragă și să mențină **investițiile private naționale și străine substanțiale și să îmbunătățească infrastructura**. UE ar trebui să dezvolte **noi modalități de a construi dialogul cu sectorul privat**, în special pentru a mobiliza activitatea și resursele sectorului privat pentru furnizarea de bunuri publice. UE ar trebui să examineze posibilitatea finanțării prin granturi în avans și prin mecanismele de partajare a riscurilor menite să stimuleze realizarea de parteneriate între sectorul public și cel privat și investițiile private. UE ar trebui să investească numai în infrastructură, în cazul în care sectorul privat nu poate face acest lucru în condiții comerciale.

UE va continua să dezvolte mecanisme combinate în vederea creșterii resurselor financiare pentru dezvoltare, valorificând experiențele de succes, de exemplu facilitățile europene de investiții sau Fondul fiduciar UE-Africa pentru infrastructură. În anumite sectoare și țări, ar trebui să se atingă **un procent mai ridicat al resurselor pentru dezvoltare ale UE, prin intermediul instrumentelor financiare existente sau noi, de exemplu prin combinarea granturilor cu împrumuturile și cu alte mecanisme de partajare a riscurilor, în vederea atragerii de resurse suplimentare, astfel încât să se obțină un impact mai mare**. Acest proces ar trebui susținut de o platformă a UE pentru cooperare și dezvoltare, care să încorporeze Comisia, statele membre și instituțiile financiare europene.

Dezvoltarea regională și integrarea pot impulsiona comerțul și investițiile și, de asemenea, pot consolida pacea și stabilitatea. UE ar trebui să sprijine eforturile de integrare regională și continentală (inclusiv inițiativele sud-sud) prin intermediul politicilor puse în aplicare de țările partenere în domenii cum ar fi piețele, infrastructura și cooperarea transfrontalieră privind apa, energia și securitatea. Se va oferi sprijin pentru abordarea problemei diferențelor în materie de competitivitate, în cadrul activităților consistente și din ce în ce mai numeroase ale UE în domeniul **ajutoarelor pentru (sectorul) comerț(ului), al acordurilor de parteneriat economic și al altor acorduri de liber schimb** cu regiunile în curs de dezvoltare.

3.3. Agricultură și energia durabile

UE ar trebui să utilizeze sprijinul său în agricultură și energie pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să se protejeze împotriva șocurilor (cum ar fi insuficiența resurselor și a ofertei, volatilitatea prețurilor) și, astfel, să contribuie la crearea bazelor unei creșteri durabile. UE ar trebui să abordeze inegalitățile și, în special, să ofere persoanelor sărace un acces mai bun la terenuri, hrană, apă și energie, fără afectarea mediului.

În **agricultură**, UE ar trebui să sprijine practicile sustenabile, inclusiv protejarea serviciilor de ecosistem, acordând prioritate practicilor dezvoltate pe plan local și axându-se pe agricultura practică de micii proprietari și pe mijloacele de subzistență rurală, formarea grupurilor de producători, lanțul de aprovizionare și de comercializare, dar și pe eforturile guvernului de a facilita investiții private responsabile. UE își va continua activitatea în domeniul consolidării standardelor cu privire la o alimentație sănătoasă, al guvernantei în materie de securitate alimentară și al reducerii volatilității prețului la alimente la nivel internațional.

În sectorul **energiei**, UE ar trebui să ofere tehnologie și expertiză, precum și fonduri pentru dezvoltare, și ar trebui să se concentreze pe trei probleme principale: volatilitatea prețurilor și securitatea energetică, schimbările climatice, inclusiv accesul la tehnologiile cu emisii reduse de dioxid de carbon, și accesul la servicii sigure, accesibile, nepoluante și sustenabile în domeniul energiei⁸.

În ambele sectoare, UE ar trebui să susțină dezvoltarea capacităților și transferul de tehnologie, inclusiv în strategiile de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a efectelor acestora.

UE dorește să încheie parteneriate pe termen lung cu țările în curs de dezvoltare, bazate pe răspundere reciprocă.

4. PARTENERIATE DE DEZVOLTARE DIFERENȚIATE

UE trebuie să urmărească direcționarea resurselor acolo unde este nevoie de ele cel mai mult în scopul reducerii sărăciei, precum și în zonele în care aceste resurse pot avea un impact maxim.

Ajutorul prin granturi nu ar trebui să figureze în cooperarea geografică cu țările în curs de dezvoltare mai avansate, aflate deja pe calea unei creșteri susținute și/sau capabile să genereze resurse proprii suficiente. Pe de altă parte, multe alte țări rămân puternic dependente de asistența externă în ceea ce privește furnizarea serviciilor de bază către cetățenii lor. Între cele două exemple se află o serie de situații care necesită diferite combinații de politici și acorduri de cooperare. Prin urmare, **o abordare diferențiată privind alocarea ajutoarelor și parteneriatele** este esențială pentru obținerea unui impact maxim și a unei eficacități maxime.

UE ar trebui să recunoască în continuare importanța deosebită de a sprijini dezvoltarea în propria **zonă de vecinătate**⁹ și în **Africa Subsahariană**¹⁰. UE ar trebui să aloce în toate regiunile mai multe fonduri decât în trecut acelor țări care au cel mai mult nevoie de ajutor, inclusiv statelor fragile.

Mai precis, asistența UE pentru dezvoltare ar trebui să fie alocată în funcție de:

---

⁸ Ținând seama de inițiativele în desfășurare, cum ar fi Grupul ONU la nivel înalt privind Energia durabilă pentru toți.

⁹ COM(2011) 303.

¹⁰ Inclusiv prin strategia comună Africa-UE.

- **nevoile țării:** evaluate prin utilizarea mai multor indicatori, ținând seama, *inter alia*, de tendințele de dezvoltare economică și socio-umană, de evoluțiile creșterii economice, precum și de indicii de vulnerabilitate și fragilitate;
- **capacități:** evaluate în funcție de capacitatea unei țări de a genera resurse financiare suficiente, în special resurse interne, precum și accesul acestora la alte surse de finanțare, cum ar fi piețele internaționale, investițiile private sau resursele naturale. Ar trebui să se țină seama, de asemenea, de capacitățile de absorbție;
- **angajamentele și performanțele fiecărei țări:** ar trebui să se țină seama în mod pozitiv de investițiile țării respective în educație, sănătate și protecție socială, de progresele realizate de aceasta în domeniul mediului, al democrației și al bunei guvernante, precum și de soliditatea politicilor sale economice și fiscale, inclusiv gestionarea financiară;
- **impactul potențial al UE:** evaluat prin intermediul a două obiective transversale:
  - (1) creșterea gradului în care cooperarea UE ar putea **promova și sprijini reformele politice, economice, sociale și de mediu** în țările partenere;
  - (2) creșterea **efectului de pârgă** pe care ajutorul UE l-ar putea avea asupra altor surse de finanțare pentru dezvoltare, în special asupra investițiilor private.

Prin intermediul unui **amplu dialog politic și de politici sectoriale** cu toate țările partenere, UE ar trebui să stabilească forma de cooperare cea mai adecvată, care să conducă la decizii documentate și obiective privind cea mai eficientă structură de politici, nivelurile de ajutoare, acordurile de ajutor și utilizarea instrumentelor financiare noi și existente, care să valorifice experiența UE în gestionarea tranziției.

Pentru unele țări, aceasta poate avea drept efect reducerea ajutoarelor UE pentru dezvoltare sub formă de granturi sau chiar suprimarea acestora, precum și o **relație diferită în materie de dezvoltare**, bazată pe împrumuturi, cooperare tehnică sau sprijin pentru cooperarea trilaterală.

În situații de fragilitate ar trebui să se stabilească forme specifice de ajutor, de natură să permită redresarea și rezistența, în special printr-o coordonare strânsă cu comunitatea internațională și printr-o participare adecvată la activitățile umanitare. Scopul avut în vedere ar trebui să fie maximizarea nivelului de asumare a responsabilității la nivel național și local, astfel încât să se asigure stabilitatea și îndeplinirea nevoilor de bază pe termen scurt, în același timp asigurându-se consolidarea guvernantei, creșterea capacităților și a economiei, menținerea construcției statale ca element central.

Acest proces de luare a deciziilor la nivel național ar da UE **flexibilitatea** necesară pentru a răspunde unor evenimente neprevăzute, cu deosebire calamitățile naturale sau provocate de om.

5. ACȚIUNEA COORDONATĂ A UE

Fragmentarea și proliferarea ajutorului este încă larg răspândită și chiar în creștere, în pofida eforturilor recente considerabile în materie de coordonare și armonizare a activităților

donatorilor. UE trebuie să își asume un rol de conducere mai activ, astfel cum a fost mandată prin Tratatul de la Lisabona, și să prezinte propuneri pentru eficientizarea ajutoarelor europene.

Programarea în comun a ajutoarelor UE și ale statelor membre ar reduce fragmentarea ajutoarelor și ar crește impactul acestora proporțional cu nivelurile angajamentului. Obiectivul urmărit este realizarea unui proces de programare simplificat și mai rapid, care, în cea mai mare parte, să fie pus în aplicare pe teren.

În cazul în care țara parteneră și-a formulat propria strategie, UE ar trebui să o sprijine prin elaborarea, ori de câte ori este posibil, **a unor documente de programare multianuală, în comun cu statele membre**. În cazul în care țara parteneră nu și-a formulat propria strategie, UE va depune eforturi pentru a elabora o strategie în comun cu statele membre.

Acest proces ar avea drept rezultat un document unic comun de programare, care ar trebui să indice **diviziunea sectorială a muncii** și alocările financiare defalcate pe sectoare și donatori. UE și statele membre ar trebui să ia drept referință acest document atunci când își elaborează planurile bilaterale de punere în aplicare. Participarea ar trebui să fie deschisă donatorilor din țări terțe care s-au angajat să contribuie la acest proces într-o țară dată.

Pentru a stimula asumarea responsabilității la nivel de țară, **programarea comună ar trebui să fie sincronizată cu ciclurile de strategie ale țărilor partenere**, dacă este posibil.

Din punct de vedere operațional, UE și statele membre ar trebui să utilizeze modalități de ajutor care să faciliteze **acțiunile comune, cum ar fi sprijinul bugetar (în cadrul unui „contract unic al UE”), fondurile fiduciare ale UE și cooperarea delegată**.

Privind diviziunea muncii între țări, Comisia încurajează toate statele membre să fie mai transparente atunci când intră sau părăsesc procesul respectiv, în conformitate cu Codul de conduită al UE privind diviziunea muncii¹¹. Este necesară o **abordare coordonată**, inclusiv un **mecanism de coordonare pentru diviziunea muncii la nivel internațional**.

UE ar trebui să dezvolte un **cadru comun pentru evaluarea și comunicarea rezultatelor** politicii de dezvoltare, inclusiv cu privire la creșterea durabilă și favorabilă incluziunii. În conformitate cu Cadrul operațional privind eficacitatea ajutorului¹², UE va colabora cu țările partenere și cu alți donatori cu privire la abordările ample privind **răspunderea internă și reciprocă și transparența**, inclusiv prin dezvoltarea capacității statistice.

Transparența este un element fundamental pentru obținerea unui ajutor eficient și responsabil. Comisia, care a adoptat normele Inițiativei internaționale privind transparența ajutoarelor, reprezintă deja unul dintre donatorii cu cel mai înalt nivel de transparență. Comisia ar trebui să depună în continuare eforturi în acest sens, împreună cu statele membre.

---

¹¹ 9558/07.
¹² 18239/10.

6. O MAI BUNĂ COERENȚĂ ÎNTRE POLITICILE UE

UE este promotorul agendei privind **coerența politicii de dezvoltare** (CPD) și va continua să evalueze impactul politicilor sale asupra obiectivelor de dezvoltare. UE își va consolida dialogul la nivel național privind CPD și va continua să promoveze CPD în cadrul forurilor mondiale, astfel încât să contribuie la crearea unui mediu care sprijină eforturile țărilor celor mai sărace.

Viitorul cadru financiar multianual ar trebui să consolideze CPD. Programele tematice sunt considerate instrumente de abordare a problemelor globale și vor proiecta politicile UE în cooperarea pentru dezvoltare și, în același timp, vor contribui la eradicarea sărăciei.

UE trebuie să își intensifice **abordarea comună în materie de securitate și sărăcie** și, dacă este necesar, își va adapta temeiurile și procedurile juridice. Inițiativele UE în domeniul dezvoltării, al politicii externe și de securitate ar trebui să fie legate în așa fel încât să creeze o abordare mai coerentă a păcii, a consolidării capacității statului, a reducerii sărăciei și a cauzelor care stau la baza conflictelor. Obiectivul UE este de a asigura o **tranziție lină de la ajutorul umanitar și răspunsul la situații de criză către o cooperare pentru dezvoltare pe termen lung**.

Din punct de vedere al **legăturii dintre dezvoltare și migrație**, UE ar trebui să sprijine țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește consolidarea politicilor, capacităților și activităților acestora în domeniul migrației și mobilității, în vederea maximizării impactului dezvoltării din punct de vedere al mobilității regionale și globale a persoanelor.

7. ACȚIUNI ÎN FAVOAREA UNEI AGENDE A SCHIMBĂRII

Comisia face apel la Consiliu să susțină proiectul de agendă a schimbării, care urmărește:

- să ofere UE o **politică și practici de mare impact în domeniul dezvoltării** pentru următoarea decadă și să confere UE un rol conducător în stabilirea unei ample agende de dezvoltare la nivel internațional până în 2015 și după această dată;
- să sprijine modificările necesare în țările partenere pentru a se obține **progrese mai rapide în direcția reducerii sărăciei și a îndeplinirii ODM**.

Serviciile Comisiei și SEAE se vor asigura că principiile directe prevăzute în prezenta comunicare sunt reflectate progresiv pe durata restului ciclului de programare actual și în viitoarele documente de programare, precum și în propunerile referitoare la arhitectura, legislația și programarea instrumentelor financiare viitoare de acțiune externă.

De asemenea, statele membre sunt invitate să pună în aplicare agenda schimbării.